

mora izreči, da Ogrri niso voljni velikih žrtev in da od deželnega zbora se čisto ničesa ni nadjati, dokler ustava ni Ogrom nazaj dana; deželni zástop, ako bi se od njega vojaki zahtevali, on bi moral naravnost izreči, da nima pravice, privoliti jih. Toraj da on ne more družega svetovati, nego mir, a tako pridobljeni čas da naj se na vse hitro porabi v to, da se primerne državne preuredbe vpeljejo; le po tej poti da je mogoče cesarstvo oteti. — Pogovor preide potem na ogerske zadeve. Deak razloži, da ima Oggersko še zmiraj živo sočutje za Avstrijo, ter se bridko pritožuje na avstrijske državnike, ker ogerskih narodov niso razumeli. Cesar mu je roko stisnil in obžalovaje obstal, da o marsičem ni bil prav podučen. Zahvalil se je Deaku za zadovoljnost, s katero je prišel na Dunaj, ter obljubil, da njegove nasvete na tanko prevdara. — Tako se je končal ta historičko-imenitni pogovor, in kdo vé, ali se ni že tisti dan v mislih rodil dvalizem, ki je potem tako na hitroma djanje postal, še predno so mogle dežele takraj Litave svojo misel povedati. Lahko se tedaj reče, da ima dvalizem globočje korenine, nego mislijo tisti, ki še vedno našim državnim poslancem očitajo, da so oni dvalizma očetje, in da bi bilo le od njih zaviselo, kedar koli podreti ga. Brez vzroka tedaj in brez vsake koristi je očitati komu tisto, kar niti ni storil niti predrugačiti mogel.

— Pravice slovanskih narodov v Avstriji zastopajoči časnik „Zukunft“ vreduje zdaj dr. J. P. Jordan, mož, kateri že 30 let z veliko hvalo obdeluje na časništvenem polju slovanske znanstvene in gospodarske zadeve. Vredništvo tega časnika je tedaj v dobrih rokah, in se po takem more nemškimi čitateljem živo priporočati. Skušeni novi vrednik bode z zmerno besedo pa pogumno branil pravice slovanske in dosledno varoval samostojnost in nezavisnost „Zukunft-i.“ Žalibog! da brž o nastopu vredništva mora odbijati denunciacijo, da je list od vlade podkupljen. Dr. Jordan pozivlja tedaj prejšnjega vrednika g. Leskovca na očitni odgovor, naj pové najmanjšo stvarco, ktera upravičuje ono natolcevanje.

— Ministerstvo je 1. dne t. m. razglasilo ukaz, kako naj se vrši nova zakonska postava. Ta ukaz ima 26. §§., in 21 izmed njih se jih suče samo okoli civilnega (svetnega) zakona. — Ob enem je oklicalo, da v prihodnje so glediščine igre prepovedane le o 5 praznikih (to je, 3 zadnje dni velikega tedna, dan sv. Rešnjega telesa in pa božični dan); dozdej je bilo 18 dni prepovedanih.

— 5000 delavcev se je unidan zbralo, ki so sila predrzno psovali pastirske liste škofov in pa papežev govor. To so tiste baže ljudje, ki so nedavno v praterji strašno razsajali. Liberalizem „delavcev“ bo menda še zelo presedal ministerstvu.

Česko. — Tiskarnih pravd je tukaj kakor listja in trave. O „N. fr. Pressi“ pa se nič ne sliši, da bi imela pravde, čeravno je hujskala unidan Nemce na Pemske, naj „brez ovinkov pretepó Čehe“ (kurzweg dreingeschlagen). Je li to tudi maslo nemške kulture?!

Oggerska. Žitna letina je tako dobra, da ne bojo vedeli, kam sè žitom; en oral daje po 42 vaganov ječmena, 24 pa pšenice.

Hrvaško. — Deputacije hrvaška in ogerska ste se zedinile v tem, da naj ogerski in hrvaški zbor sama odločita, čigava bode Reka, — to, kolikor čez stroške trojedne kraljevine še ostaja dohodkov, naj gré na Oggersko za skupne zadeve, — o zadevah jezika je ogerska deputacija pritrdila vsem zahtevam hrvaškim. V ogerski državni zbor pošilja deželni zbor 29 poslancev, v delegacije pa 4 zastopnike naroda in 1 magnata.

Vprašanje je zdaj: kakošen hleb bodeta ogerski in hrvaški zbor spekla iz te moke.

Srbija. Iz Belega grada. Skupščina je 2. t. m. Milana Obrenovića enoglasno za svojega kneza izvolila. Nepopisljivo je bilo veselje. „Čeravno še mlad — je odgovoril Milan skupščini — se bodem vendar na vso moč učil, da osrečim svoj narod.“ V namestno triletno vladarstvo, dokler zdaj še le 14 let stari knez ne nastopi vladarstva, so bili enoglasno izvoljeni: vojni minister Blaznavác, nekdanji minister vnanjih oprav Ristić in starešina Gavrilović. 4. dne t. m. je bila skupščina končana, ki je pred razhodom svojim med drugim to-le ukazala: Pravda knezovih morilcev naj se kar hitro dožene in ostro; rodovina Karagjorgjevićev in Nenadovićev naj se poženete iz dežele in premoženje naj se jima vzame na korist deželi, katero ste izdale; vsak Srb je odgovoren za življenje kneza Milana. 5. dne t. m. je z veliko svečanostjo bilo maziljenje kneza Milana, katero je v pričo zastopnikov vnanjih vlad in vseh skupščinarjev opravljal metropolit (veliki škof). Ljudstva vse polno je stalo zunaj cerkve in kneza iz cerkve stopivšega pozdravljajo z grmečimi živio-klici.

Denarni zapisnik Matičin.

Novi udje:

Gospod Sajé Janez, posestnik v Prečini	2 gold.
„ Mikuš Fr., rokodelski umetnik v Zadlogu	2 „
„ Kacin Andrej, župnik v Šebreljah	2 „
„ Juh Janez, kurat v Jageršah	2 „
„ Jenko Edmund, c. kr. stotnik 53. polka v Zagrebu	2 „
„ Gaberšček Šimen, duh. pomočnik v Kanalu	2 „
Slavna čitalnica v Kanalu	2 „
Gospod Švarc o. Alknin, kaplan v Admontu	2 „
„ Baumgartner o. Beno, kapltular v Admontu	2 „
„ Hočevár Matija, poštar v Velikih Laščah	2 „
„ Tratnik Janez, kmet v Novi Štifti	2 „
„ Jaric Valentin, kaplan v Ločah	2 „
„ Pintar Matej, kaplan v Čadramu	2 „
„ Zabukovšek Gašpar, kaplan v Žičah	2 „
„ Hajšek Jožef, kaplan v Šent Jungerti	2 „
„ Cvek Lavoslav, učitelj v Dolini	2 „
„ Fink Jožef, kaplan v Podgorji	2 „
„ Keber Toma, župnik v Brezovici	2 „
„ Košic Martin, učitelj v Brezovici	2 „
„ Beninger Anton, opravnik v Milah	2 „
„ Lipold Marka Vincencij, c. kr. rudarski predstojnik in svetnik v Idriji	2 „
„ Stegnar Feliks, c. k. glavne šole učitelj v Idriji	2 „
„ Leskovec Boštijan, župan v Spodnji Idriji	2 „
„ Pavlič Kozma, kaplan v Žiréh	2 „

(Dalje prihodnjič.)

Listnica vredništva. Gosp. P. v Blg: Poslano smo izročili vredništvu „Slov. Nar.“

Žitna cena

v Ljubljani 4. julija 1868.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 40 — banaške 6 fl. — — turšice 3 fl. 10. — soršice 4 fl. — — rži 3 fl. — — ječmena 2 fl. 30. — prosa 3 fl. — — ajde 3 fl. 40. — ovsa 2 fl. — — Krompir 1 fl. 80.